

۷-۹- روش سنجش نقدینگی:

در راستای سنجش، پایش و کنترل ریسک نقدینگی واحد مدیریت ریسک اقدام به پایش هفتگی کیفیت و ترکیب و میزان جذب منابع بانک می‌کند. در واقع، نه تنها میزان جذب منابع مورد بررسی کمی قرار می‌گیرد بلکه تغییرات و دلایل این تغییرات نسبت به هفته گذشته از مواردی است که مورد توجه قرار می‌گیرند.

همان طور که نگه داری مقادیر ناکافی نقدینگی، می‌تواند بانک را با خطر عدم توانایی ایفای تعهدات و در نتیجه ورشکستگی قرار دهد. نگه داری مقادیر فراوان نقدینگی، نیز بیانگر نوع خاصی از تخصیص ناکارآمد منابع است که پیامد آن، کاهش نرخ سود دهی بانک به سپرده‌های مردم و در نتیجه از دست دادن بازار است. با توجه به این واقعیت، واحد مدیریت ریسک نقدینگی با مشاهده سری زمانی تفکیک منابع به ویژه سپرده‌های کوتاه مدت، جاری، بلند مدت و بدهی به سایر بانک‌ها سعی در تجزیه و تحلیل تغییرات این منابع و شناسایی و کنترل ریسک تمرکز می‌کند. بررسی هفتگی سپرده‌گذاران کلان و گزارش میزان و نسبت این سپرده‌ها در مقابل کل سپرده‌ها از اقدامات دیگر برای مدیریت این ریسک محسوب می‌شود.

به علاوه، با توجه به بالا بودن نرخ پول در بازار بین بانکی و به تبع آن بالا بودن هزینه تمام شده پول، این واحد زیر نظر داشتن میزان تمرکز بر منابع بانک بر بازار بین بانکی و پایش هفتگی سری‌های زمانی هزینه تامین مالی بانک و ترکیب آن، سعی در پایش معیارهای سودآوری، پیش بینی شرایط بحرانی و سنجش آمادگی برای رویارویی این بحران‌ها می‌کند.

تغییرات و تحولات هفتگی بازارهای سرمایه و پول می‌تواند به طور مستقیم و غیر مستقیم بر میزان و کیفیت نقدینگی بانک تاثیرگذار باشد. بنابراین، مهمترین تحولات و عوامل این تغییرات به طور هفتگی گزارش می‌شود.

میزان تغییرات دارایی ها و بدهی ها و دلایل این تغییرات (با رویکرد جزئی گرایانه) به طور هفتگی به منظور پایش شیوه تامین مالی و سرمایه گذاری و سودآوری بانک در گزارش ها مورد بررسی قرار می گیرند.

آنالیز شکاف از دیگر سنجه هایی است که واحد مدیریت ریسک نقدینگی از آن بهره می برد. در این راستا محاسبه سری های زمانی شکاف دارایی های با درجه نقدشوندگی بالا و منابع ناپایدار به طور هفتگی مورد مطالعه قرار می گیرد. در واقع، این ابزار یکی از ابزارهای این مدیریت برای رصد توان نقدینگی بانک در شرایط احتمالی بحران است.

از آنجایی که مدیریت نقدینگی در کوتاه مدت اهمیت دارد، اندازه‌هایی که وضعیت دارایی و بدهی کوتاه مدت را منعکس می کنند جنبه اساسی فرآیند اندازه گیری محسوب می شوند. استفاده از نسبت های مهم نقدینگی به صورت موجز و مفید منعکس کننده شرایط نقدینگی بانک در دوره مورد بررسی است. "نسبت وضعیت نقدینگی" و "نسبت دارایی های نقدشونده به کل دارایی ها"، "نسبت مجموع سپرده های اشخاص به کل دارایی ها"، "منابع ناپایدار به کل بدهی ها"، "نسبت پوشش نوسانات"، "نسبت آمادگی برای هجوم سپرده گذاران" و "خالص دارایی های ثابت به حقوق صاحبان سهام" مورد ارزیابی هفتگی قرار می گیرد. به علاوه، "نسبت ظرفیت"، "نسبت وام به سپرده" و "نسبت سپرده های اشخاص به کل دارایی ها" سنجه های بررسی میزان درآمدزایی و پویایی بانک برای انجام دیون و تعهدات خود در زمان مقرر است که به طور هفتگی محاسبه و تحلیل می شوند.